

Kamer der Volksvertegenwoordigers

Chambre des Représentants

30 JANUARI 1951.

30 JANVIER 1951.

WETSVOORSTEL

betreffende de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegtijdige dood voor werkgevers en niet loontrekkenden.

PROPOSITION DE LOI

relative à l'assurance en vue de la vieillesse et du décès prématuré des employeurs et des non salariés.

TOELICHTING

DEVELOPPEMENTS

MEVROUWEN, MIJNE HEREN.

MESDAMES, MESSIEURS.

De gebiedende noodzakelijkheid om een nauw parallelisme te behouden voor de Sociale wetgeving van loon en weddetrekkenden en van zelfstandige arbeiders wordt algemeen aanvaard. De initiatieven genomen door vertegenwoordigers van de verschillende partijen bewijzen de gegrondheid van dit standpunt. We mogen er aan toevoegen dat de verbetering en de aanpassing van de sociale wetgeving voor niet-loontrekkenden ook moet beschouwd worden als een wetgeving van algemene aard, die rechtstreeks ten goede komt aan de zelfstandigen en onrechtstreeks aan de gesalarieerden.

De voornaamste oorzaak van de landvlucht en van de verschuiving uit landbouwende en handelsdrijvende mid- dens naar de rangen van de werknemers ligt bij de sociale voordelen.

Door deze verschuiving, wordt het aanbod van werkrachten op de arbeidsmarkt ver boven de werkelijke behoeften opgevoerd. Hieruit volgt dan een chronische al te uitgebreide werkloosheid, die veel zorgen baart. De ver- ruiming van de sociale wetgeving zal het nationaal welzijn bevorderen door indijking van de landvlucht en de beper- king van de werkloosheid. Deze wet zal ook een gunstige weerslag hebben op de financiële uitgaven voor loontrek- kenden en van de openbare onderstand. Het voorstel steunt op de verplichte bijdrage. Dit principe wordt nog bestreden in de belanghebbende rangen, maar de ervaring heeft ons aangetoond, dat de vrije verzekering geen voldoende resul- taten heeft bereikt.

Wij menen dus, dat de proefondervindelijke periode is afgesloten.

De voorstanders van de vrije stortingen zullen aan- voeren, dat deze wetgeving onze verwachtingen niet heeft bevredigd, omdat het laag gestelde inkomsten-plafond zoveel vrij verzekerden, bij onderzoek naar de vermogens- toestand, heeft uitgeschakeld. Het verleden heeft het kli- maat vertroebeld en het vertrouwen uiterst diep geschokt. Daarom blijf ik sceptisch tegenover de mogelijkheid om

L'impérieuse nécessité de conserver un parallélisme étroit dans le domaine de la législation sociale entre les travailleurs salariés et appointés et les travailleurs indé- pendants est universellement admise.

Les initiatives émanant de représentants des différents partis témoignent du bien-fondé de ce point de vue. Qu'il nous soit permis d'y ajouter que l'amélioration et l'adapta- tion de la législation sociale en faveur des non-salariés doivent également être considérées comme étant une légis- lation d'ordre général, qui profite directement aux travail- leurs indépendants et indirectement aux salariés.

La cause principale de l'exode rural et du glissement, qui se manifeste dans les milieux agricoles et commerciaux, vers les rangs des travailleurs, réside dans les avantages sociaux.

Ce glissement rend l'offre de la main-d'œuvre sur le marché du travail de loin supérieure aux besoins réels. Il s'ensuit un chômage chronique, par trop étendu, qui cause beaucoup de soucis. L'extension de la législation sociale sera un encouragement pour le bien-être national en en- rayant l'exode rural et en limitant le chômage. La pré- sente loi aura également un effet salutaire sur les dépenses financières en faveur des salariés ainsi que sur celles de l'assistance publique. La proposition est basée sur la co- tisation obligatoire. Ce principe est encore combattu par les intéressés, mais l'expérience nous a appris que l'assurance libre n'a pas atteint des résultats satisfaisants.

Nous sommes par conséquent d'avis que la période d'essai est terminée.

Les partisans des versements libres feront observer que cette législation ne nous donne pas tous nos apaisements parce que, ayant fixé trop bas le plafond des revenus, elle a exclu de nombreux assurés libres lors de l'enquête sur les ressources. Le passé a troublé le climat et a sé- rieusement ébranlé la confiance. C'est pourquoi, je reste sceptique quant à la possibilité de s'affilier à l'assurance

door vrije stortingen, jaarlijks herhaald, de algemene ouderdomsverzekering te verwerven.

Ook lijkt me de vrees gegrond, dat juist de meest economisch zwakken niet zullen toetreden en later ten laste blijven van de commissies van openbare onderstand. Ik durf ook nog deze beschouwing laten gelden: de financiële en economische wisselvalligheden en onzekerheid maken het zeer moeilijk zijn eigen toekomst te verzekeren door « individueel sparen ». Het komt gewenst voor, het « sociaal sparen » op het voorplan te schuiven, omdat deze vorm toelaat de koopkrachtwaarde — om niet te zeggen de goudwaarde — te waarborgen, door aanpassing van de pensioenen, waarborg die moeilijk te bereiken is door individuele geldbelegging.

Daarom wordt de verplichte verzekering afhankelijk gemaakt van deze dubbele waarborg:

1° het pensioen wordt toegestaan zonder onderzoek naar vermogen voor al wie de bepaalde stortingen verricht;

2° de stortingen moeten hun koopkrachtwaarde behouden door aanpassing van de pensioenen aan de levensduurte.

Vermits de Staat de verplichting oplegt, moet hij ook zorgen voor het waardebehoud der toebedeelde pensioenen.

Naast deze twee waarborgen wordt ook een straffe voorwaarde gesteld: het ouderdomspensioen zal maar toegerekend worden aan de personen die alle beroepsactiviteit staken. De bedrijfsleiders zullen het bewijs van afstand of overdracht moeten voorleggen.

Deze dwangvoorwaarde wordt opgelegd uit sociale noodzaak. Vele jonge mannen die nochtans door studie voorbereid zijn, kunnen geen carrière maken omdat de bedrijfsleiders van jaren geen gewaarborgde bestaansmiddelen bezitten. De zonen van onze landbouwers, handelaars of andere vrije bedrijven hebben het heel lastig om hun toekomst te verzekeren door een broodwinning te bemachtigen.

Naast het individueel karakter der verplichting huldigt dit wetsvoorstel ook het *solidariteitsbeginsel*. De stortingen worden berekend op de bedrijfsinkomsten — dus progressief en rekening houdend met de familiale lasten. Het Bestuur van Financiën zal ons moeten helpen. Ten einde het beroepsgeheim, waartoe de beambten van de fiscus gehouden zijn, te eerbiedigen en de administratieve taak niet erg te verzwaren, zullen de verzekeringsplichtigen in reeksen worden ingedeeld. Een Koninklijk besluit zal de modaliteiten van uitvoering voorschrijven.

Maar om deze opvatting aanschouwelijk voor te stellen heb ik, tot opheldering, een schema opgemaakt:

1 ^{ste} reeks:	minder dan 15.000 fr.	netto-bedrijfsinkomsten...	fr.	500
2 ^{de} reeks:	van 15.000 tot 25.000 fr.	netto-bedrijfsinkomsten...	...	1.000
3 ^{de} reeks:	van 25.000 tot 35.000 fr.	netto-bedrijfsinkomsten...	...	1.500
4 ^{de} reeks:	van 35.000 tot 45.000 fr.	netto-bedrijfsinkomsten...	...	2.000
5 ^{de} reeks:	van 45.000 tot 55.000 fr.	netto-bedrijfsinkomsten...	...	2.500
6 ^{de} reeks:	van 55.000 tot 65.000 fr.	netto-bedrijfsinkomsten...	...	3.000
7 ^{de} reeks:	van 65.000 tot 80.000 fr.	netto-bedrijfsinkomsten...	...	3.500
8 ^{ste} reeks:	van 80.000 en meer	netto-bedrijfsinkomsten	...	4.000

Nu, kan men uiterste voorbeelden tegenover elkaar plaatsen. Een persoon met 16.000 frank inkomsten betaalt evenveel als iemand met 24.000 frank. De eerste betaalt ongeveer 6 %, de tweede 4 %. De juiste verhouding is de aanpassing aan het belast netto-inkomen, als deze grondslag zelf nauwkeurig is en overeenstemmend met de werkelijke inkomsten.

Dan moet men het beroepsgeheim opheffen. Daarbij zou de toepassing der wet bijna onmogelijk zijn, voor de betwiste fiscale aanslagen en de navorderingen.

De gespreide reeksen bieden enkele voordelen. De ontvangers van belastingen zullen het nummer der reeks

générale en vue de la vieillesse au moyen de versements à affectuer librement d'année en année.

Il me semble aussi que l'on peut raisonnablement craindre que ce ne soient précisément les économiquement faibles qui ne s'affilieront pas et qui, plus tard, resteront à la charge des commissions d'assistance publique. Je me permettrai encore d'émettre une appréciation: les vicissitudes financières et économiques, ainsi que l'insécurité rendent très difficile l'effort de s'assurer en vue de l'avenir par l'« épargne individuelle ». Il semble opportun de préconiser plutôt l'« épargne sociale », parce que cette forme d'épargne permet de garantir la valeur d'acquisition, pour ne pas dire la valeur-or, au moyen de la péréquation des pensions, garantie qu'il est difficile d'obtenir par des versements individuels.

C'est pourquoi l'assurance obligatoire est subordonnée à une double garantie:

1° la pension est accordée sans enquête sur les ressources à quiconque effectue les versements prévus;

2° les versements doivent assurer le maintien du pouvoir d'achat, par l'adaptation des pensions au coût de la vie.

Imposant l'obligation, l'Etat doit aussi faire en sorte que les pensions accordées conservent leur valeur.

Outre ces deux garanties, il est également posé une condition stricte: la pension de vieillesse ne sera octroyée qu'aux personnes qui cessent toute activité professionnelle. Les chefs d'entreprise devront fournir la preuve de la cession ou de la transmission.

Cette condition s'impose pour des raisons de nécessité sociale. Beaucoup de jeunes gens, que leurs études ont pourtant préparés, ne peuvent faire carrière parce que les chefs d'entreprise d'âge avancé n'ont pas de moyens de subsistance garantis. Il n'est pas facile aux fils de nos agriculteurs, de nos commerçants ou d'autres travailleurs indépendants de trouver un gagne-pain pour s'assurer un avenir.

Outre le caractère individuel de l'obligation, la présente proposition de loi s'inspire également du *principe de solidarité*. Les versements sont calculés sur les revenus professionnels: ils sont donc progressifs et tiennent compte des charges familiales. L'Administration des Finances devra nous aider. Afin de respecter le secret professionnel auquel sont tenus les agents du fisc, et afin de ne pas encombrer le travail administratif, les assurés seront divisés en séries. Un arrêté royal fixera les modalités d'exécution.

Afin de rendre l'idée plus suggestive et pour la clarté de l'exposé, j'ai établi un schéma:

1 ^{re} série:	moins de 15.000 fr.	de revenus professionnels nets...	fr.	500
2 ^e série:	de 15.000 à 25.000 fr.	de revenus professionnels nets...	...	1.000
3 ^e série:	de 25.000 à 35.000 fr.	de revenus professionnels nets...	...	1.500
4 ^e série:	de 35.000 à 45.000 fr.	de revenus professionnels nets...	...	2.000
5 ^e série:	de 45.000 à 55.000 fr.	de revenus professionnels nets...	...	2.500
6 ^e série:	de 55.000 à 65.000 fr.	de revenus professionnels nets...	...	3.000
7 ^e série:	de 65.000 à 80.000 fr.	de revenus professionnels nets...	...	3.500
8 ^e série:	80.000 fr. et plus	de revenus professionnels nets	...	4.000

Or, il est possible de confronter des exemples extrêmes. Une personne dont les revenus sont de 16.000 francs paie autant que celle dont les revenus sont de 24.000 francs. La première paie environ 6 %, la seconde 4 %. La proportion exacte résulterait de l'adaptation au revenu net impossible, lorsque cette base elle-même est déterminée avec précision et correspond aux revenus réels.

Il faudrait alors lever le secret professionnel. Mais ainsi l'application de la loi deviendrait quasiment impossible en ce qui concerne les impositions fiscales litigieuses et les rappels.

La division en petites séries offre quelques avantages. Il suffira aux receveurs des contributions de donner le

waartoe de verzekeringsplichtige beoort, moeten aangeven.

De navorderingen zullen in weinig gevallen het bedrag der verplichte stortingen wijzigen.

Aan de begrippen verplichting en solidariteitswerk, wordt het omslagstelsel toegevoegd.

Ik beken heel graag mijn aarzeling. Het eerste wetsvoorstel werd uitgewerkt op basis van het kapitalisatiestelsel, maar het volledig of gedeeltelijk kapitalisatiesysteem vergt al te zware jaarlijkse Rijksbijdragen omdat minstens een deel der sommen onbeschikbaar blijft om de uitvoering van de wet te financieren. Dit blijft een gevaar voor de toekomst. De ervaring welke we hebben opgedaan bij de toepassing van onze sociale wetgeving die schommelt rond het kapitalisatiebeginsel, bewijzen de gegrondheid van deze bewering.

Het volledig omslagstelsel zal toelaten onmiddellijk te werken zonder van de Rijkskas langdurige en al te belangrijke offers te vergen.

Het voorziet ook het aanleggen van een collectief reservefonds.

Vermits het systeem geen individuele kapitalisering voorziet, kan er maar sprake zijn van een vervroegd weduwepensioen.

Ene speciale tegemoetkoming voor de wezen wordt mogelijk.

Ik geef me er voldoende rekenschap van; het voorstel is onvolledig en vatbaar voor talrijke verbeteringen.

De grondstellingen kunnen vinnig bestreden worden. Mijn objectief is duidelijk: bijdragen tot spoedige oplossing van het sociaal probleem voor de zelfstandige arbeiders. Ik aanzie het voorstel als een eerste stap in de goede richting.

numéro des séries auxquelles appartiennent les assurés.

Il ne se présentera guère de cas où les rappels modifieront le montant des versements obligatoires.

Aux notions d'obligation et d'œuvre de solidarité s'ajoute le système de répartition.

J'avoue volontiers mon embarras. La première proposition de loi a été élaborée sur la base d'un système de capitalisation, mais le système complet ou partiel de capitalisation requiert des interventions annuelles trop lourdes de la part de l'Etat parce que les sommes restent au moins en partie indisponibles pour le financement de l'application de la loi. Ceci subsiste en tant que danger pour l'avenir. L'expérience acquise dans l'application de notre législation sociale, qui fonctionne selon le principe de la capitalisation, démontre le bien-fondé de cette asserction.

Le système de répartition dans son ensemble permettra un fonctionnement sans exiger de la part du Trésor des sacrifices d'une trop longue durée ou d'une importance trop considérable.

Il prévoit aussi la création d'un fonds collectif de réserve.

Le système ne prévoyant pas de capitalisation individuelle, il ne peut être question que d'une pension prématurée de veuve.

Une allocation spéciale d'orphelin est prévue.

Je me rends suffisamment compte que la proposition est incomplète et qu'elle est susceptible de nombreuses améliorations.

Les thèses fondamentales peuvent être âprement combattues. Mon objectif est évident: contribuer à la solution rapide du problème social pour les travailleurs indépendants. Je considère la présente proposition comme un premier pas dans la bonne direction.

J. VAN DEN EYNDE.

WETSVOORSTEL

Eerste artikel.

Zijn aan de wet onderworpen, de werkgevers en de niet-loontrekkenden zonder onderscheid van kunne of nationaliteit, in België gevestigd, en 21 jaar oud.

Een organiek Koninklijk besluit zal nauwkeurig het toepassingsterrein van deze wet omlijnen.

Art. 2.

Het jaarlijks bedrag der persoonlijke storting wordt vastgesteld op de grondslag van 5 % van het belastbaar netto bedrijfsinkomen.

Nochtans mag dit jaarlijks bedrag niet lager zijn dan 500 frank en niet hoger dan 4.000 frank.

De persoonlijke storting is verschuldigd tot het ogenblik waarop de verzekerde de leeftijd van 64 jaar bereikt.

Art. 3.

Bij een Koninklijk besluit worden de regelen bepaald die in acht dienen genomen voor inning van de persoonlijke bijdragen, alsmede voor de afgifte er van aan de verzekeringinstelling.

PROPOSITION DE LOI

Article premier.

Sont soumis à la loi, les employeurs et les non-salariés, sans distinction de sexe ou de nationalité, habitant la Belgique et âgés de 21 ans.

Le champ d'application de la présente loi sera précisé par un arrêté royal organique.

Art. 2.

Le montant annuel de la cotisation personnelle sera fixé sur la base de 5 % du revenu professionnel net imposable.

Toutefois, ce montant annuel ne pourra être inférieur à 500 francs, ni supérieur à 4.000 francs.

Le versement personnel sera dû jusqu'au moment où l'assuré atteindra l'âge de 64 ans.

Art. 3.

Un arrêté royal fixera les règles à suivre pour la perception des cotisations personnelles ainsi que pour la remise de celles-ci à l'organisme d'assurance.

Art. 4.

De gebeurlijke saldi alsook een jaarlijkse Rijksbijdrage vastgesteld op 2 % van het totaal der gestorte sommen, zullen afgedragen worden aan een speciaal reservefonds.

Art. 5.

Vanaf het ogenblik dat de personen die aan deze wet zijn onderworpen de ouderdom van 65 jaar bereikt hebben, waarborgt het Rijk de uitbetaling van een ouderdomspensioen.

Art. 6.

De bedragen van de ouderdomspensioenen worden vastgesteld als volgt :

- a) 10.000 frank aan de gehuwde man die 65 jaar oud is en wiens netto inkomen niet hoger is dan 10.000 frank.
- Dit pensioen zal verhoogd worden met 2.000 frank indien de pensioengerechtigde minstens 6 stortingen heeft gedaan als vrijwillig verzekerde, ingevolge de wetten van 14 Juli 1930 of 15 December 1937.
- b) 12.000 frank aan de gehuwde verzekerde die minstens 10 stortingen heeft gedaan, overeenkomstig deze wet;
- c) 14.000 frank aan de gehuwde verzekerde die minstens 20 stortingen heeft verricht;
- d) 18.000 frank aan de gehuwde verzekerde die minstens 30 stortingen heeft verricht.

Voor de categorieën b), c) en d) wordt het ouderdomspensioen zonder onderzoek omtrent bestaansmiddelen toegekend, op voorwaarde af te zien van elke beroeps- of bedrijfsactiviteit.

Deze bedragen worden met 30 % verminderd voor weduwnaar, weduwe of ongehuwde die 65 jaar oud. In geval de echtgenoten gescheiden leven, wordt aan de man slechts de helft van het bedrag uitbetaald; de vrouw zal niet de uitkering te haren bate van de andere helft kunnen zijn, en geen beroepsbedrijvigheid meer uitoefenen.

Art. 7.

Een overlevingspensioen wordt toegekend aan de weduwen van niet-loontrekkenden die minstens 60 jaar oud zijn, en geen beroepsbedrijvigheid meer uitoefenen.

Het bedrag van deze overlevingsstoelage wordt vastgesteld op 60 % van het pensioen waarop de overlevende kan aanspraak maken, als zij de leeftijd van 65 jaar heeft bereikt.

Een wezenuitkering wordt uitbetaald. Het bedrag en de voorwaarden zullen bij Koninklijk besluit worden bepaald.

Art. 8.

De voordelen van deze wet worden niet verleend aan personen van vreemde nationaliteit, tenzij een verdrag tot gelijkstelling met hun land van herkomst werd gesloten.

Art. 9.

De overlevingspensioenen voor weduwen en de uitkering voor wezen worden verleend door een instelling « Speciaal Fonds voor Weduwen en Wezen » genaamd, dat tot stand is gebracht bij de Algemene Spaar- en Lijfrentekas. De inrichting en de werking er van worden bij Koninklijk besluit geregeld.

Dit fonds geniet rechtspersoonlijkheid en is aan de controle van het Rekenhof onderworpen. Om te voorzien in de lasten in verband met zijn doel en in de kosten van werking, beschikt het Fonds over een jaarlijkse do-

Art. 4.

Les soldes éventuels ainsi que l'intervention annuelle de l'Etat, fixée à 2 % du total des sommes versées, seront transférés à un fonds spécial de réserve.

Art. 5.

Dès l'instant où les personnes assujetties à la présente loi atteindront l'âge de 65 ans, l'Etat garantira le paiement d'une pension de vieillesse.

Art. 6.

Les montants des pensions de vieillesse seront fixés comme suit :

- a) 10.000 francs à l'homme marié âgé de 65 ans et dont le revenu net n'excède pas 10.000 francs.
- Cette pension sera majorée de 2.000 francs, si l'ayant droit à la pension aura effectué au moins 6 versements en tant qu'assuré libre, conformément aux lois du 14 juillet 1930 ou du 15 décembre 1937.
- b) 12.000 francs à l'assuré marié qui aura effectué au moins 10 versements, conformément à cette loi.
- c) 14.000 francs à l'assuré marié qui aura effectué au moins 20 versements;
- d) 18.000 francs à l'assuré marié qui aura effectué au moins 30 versements.

Pour les catégories b), c) et d), la pension de vieillesse est octroyée sans enquête sur les ressources, à condition de renoncer à toute activité professionnelle.

Ces montants subissent une réduction de 30 % pour le veuf, la veuve ou le célibataire, âgé de 65 ans. Au cas où les époux vivent séparés, l'époux ne touchera que la moitié du montant; l'épouse ne pourra obtenir le paiement en sa faveur de l'autre moitié avant d'avoir atteint l'âge de 65 ans.

Art. 7.

Il sera attribué une pension de survie aux veuves de non-salariés, âgés d'au moins 60 ans et n'exerçant plus d'activité professionnelle.

Le montant de cette allocation de survie sera fixé à 60 % de la pension à laquelle le survivant pourra prétendre quand elle aura atteint l'âge de 65 ans.

Il est payé une allocation d'orphelin. Le montant ainsi que les conditions seront déterminés par arrêté royal.

Art. 8.

Les avantages résultant de la présente loi ne seront pas octroyés aux personnes de nationalité étrangère, à moins qu'un traité de réciprocité n'ait été conclu avec leur pays d'origine.

Art. 9.

Les pensions de survie en faveur de veuves ainsi que l'allocation d'orphelin seront octroyées par une institution dénommée « Fonds Spécial des Veuves et Orphelins », fonds créé à la Caisse Générale d'Epargne et de Retraite. Sa création ainsi que son fonctionnement seront réglés par arrêté royal.

Ce fonds sera doté de la personnalité civile et sera soumis au contrôle de la Cour des Comptes. Afin de pourvoir aux charges résultant de sa destination ainsi que des frais résultant de son fonctionnement, le Fonds disposera

tatie ten laste van het Rijk. Deze jaarlijkse dotatie wordt door de Minister van Financiën bepaald.

Art. 10.

Op de voordracht van de in Raad vergaderde Ministers, zal de Koning de nodige maatregelen vaststellen en onder billijke voorwaarden de uitvoering van het bij deze wet ingevoerd stelsel voor de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegtijdige dood voor werkegevers en niet-loontrekkenden waarborgen.

Te dien einde kan Hij strafbepalingen voorzien voor de onder de wet vallende personen en anderen die tegen zijn besluiten of tegen de besluiten van de bevoegde Minister overtredingen mochten begaan.

Art. 11.

Het organiek Koninklijk besluit zal ook het verlenen door het Rijk van een jaarlijkse tegemoetkoming voorschrijven, bestemd om het financieel evenwicht te verzekeren van het door deze wet ingevoerde stelsel.

Art. 12.

De samengeordende wetten op de verzekering tegen ouderdom en vroegtijdige dood van 12 September 1946 worden, ingevolge de beschikkingen van deze wet, aangepast.

Art. 13.

Deze wet treedt in werking op 1 Januari 1952.

25 Januari 1951.

d'une dotation à charge de l'Etat. Cette dotation annuelle sera déterminée par le Ministre des Finances.

Art. 10.

Sur la proposition des Ministres réunis en Conseil, le Roi arrêtera les mesures nécessaires pour assurer dans des conditions équitables l'application du régime instauré par la présente loi en ce qui concerne l'assurance des employeurs et des non-salariés en vue de la vieillesse et du décès prématuré.

Il peut prévoir à cette fin des sanctions contre les personnes auxquelles s'applique la loi et contre d'autres qui en enfreindraient les arrêtés ou les arrêtés du Ministre compétent.

Art. 11.

L'arrêté royal organique prescrira également l'octroi par l'Etat d'un subside annuel destiné à assurer l'équilibre financier du régime instauré par la présente loi.

Art. 12.

Les lois coordonnées du 12 septembre 1946 sur l'assurance en vue de la vieillesse et du décès prématuré seront mises en concordance avec les dispositions de la présente loi.

Art. 13.

La présente loi entrera en vigueur au 1er janvier 1952.

25 janvier 1951.

J. VAN DEN EYNDE,
A. DE VLEESCHAUWER,
J. MERGET,
M. COUPLET,
H. VERGELS,
J. STEPS.

Kamer der Volksvertegenwoordigers

Chambre des Représentants

30 JANUARI 1951.

WETSVOORSTEL

betreffende de verzekering tegen de geldelijke
gevolgen van ouderdom en vroegtijdige dood
voor werkgevers en niet loontrekkenden.

ERRATUM.

Art. 6.

a) 1ste lid. — In plaats van de woorden « niet hoger
is dan 10.000 frank » leze men « niet hoger is dan
15.000 frank ».

30 JANVIER 1951.

PROPOSITION DE LOI

relative à l'assurance en vue de la vieillesse et
du décès prématuré des employeurs et des
non salariés.

ERRATUM.

Art. 6.

a) 1er alinéa. — Au lieu des mots « n'excède pas
10.000 francs » lire « n'excède pas 15.000 francs ».

J. VAN DEN EYNDE.